

Why is Mama Rochel Crying?!

Originally, when our Matriarch Rochel visited her children in exile, she saw them adorned with the Tzelem Elokim [image of G-d -- the beard], which is the "Toar Yisroel" [Jewish likeness, which enables us to be recognized as Jews]. She did not fear, because she knew that there was hope for their redemption. In the present era, however, due to our numerous sins, we have descended from the level of "Yisroel," the Tzelem Elokim has departed from us... [since many have] cut off their beards....

Now, when Rochel comes to visit her children in exile, she doesn't recognize them at all, she suffers and gives up hope ... This is the meaning of the verse, "A voice is heard in Ramah ... Rochel is weeping for her children; she refuses to be comforted for her children, *for they are not.*" She doesn't recognize us at all. It is as if we were not her children, for we lack her appearance.

*Kehilas Yaakov, Rabbi Shlomo Kluger,
Aseres Yemei Teshuva, pp. 306-607.*

"רחל מבכה על בני" – למה?

"אך נראה, דהנה רחל [אמנו] כשבאה לגלות לפקוד את בני, בדורות הראשונים שהיתה מוצאת אותם בצלם אלקים [=הזקן] ותואר ישראל, לא היתה מתיירת, כי ידעה דיש תקוה לגאלם, אך בעו"ה בימים הללו ירדנו ממעלת ישראל להיות לנו צלם אלקים וסר מאתנו הצלם .. גדועי זקן .. כשבאה רחל לגלות ואינה מכירה אותם כלל, אז היא מצטערת ומתייאשת ח"ו מן התקוה .. וזהו שאמר קול ברמה נשמע וכו' רחל מבכה על בני מאנה להנחם על בני כי איננו, כי אינה מכרת אותנו כלל, כאילו לא היינו בני כלל, כי אין להם תואר שלה".*

(הגאון רבי שלמה קלוגר זצ"ל
בספרו "קהלת יעקב", עש"ז, ע' שו-שוז)

* ראה עד"ז בסידור הגאון רבי יעקב עמדין - היעב"ץ זצ"ל (שער שלכת, חלון המצרי): "ולכשיבוא רועה נאמן [- משיח צדקנו] שיכיר עדרו, ומי מכלכל את יום בואו האדון אשר אנו מבקשים, ובמה יודעו איפוא אלה האנשים, אשר הסירו הדרת פניהם להיות כנשים" (הו"ד בס' "הדרת פנים-זקן" בסיומא דספרא, עמ' תתקלט).

ספר הדרת פנים-זקן / בענין גילוח וגידול הזקן - לאור ההלכה / נדפס בהסכמת גדולי דורנו
מכל החוגים / 1,024 עמודים (במהדורה שלישית מורחבת) / ניתן להשיג אצל כל מוכרי ספרים